

til de Tilfælde — og de ere meget almindelige —, hvor en Landjurisdiction betaler Leie af et Thing- og Arresthuus, men dog saaledes, at den selv er Eier af en forholdsvis meget lille Deel af det hele Apparat, undertiden Inventariet, undertiden foruden Inventariet en Deel af Arrestlocalerne, som det har været nødvendigt at bygge til for at fyldestgjøre denne Jurisdictions Trang. I et saadant Tilfælde er det aabenbart i Kjøbstadcommunens Særinteresse til det Yderste at fastholde Fællesskabet med Landet, selv om alle Villighedsgrunde og alle Hensigtsmæssighedsgrunde maatte tale derimod, og det er disse Særinteresser, for hvis Afgjørelse jeg ikke troer det berettiget at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. — Foruden det frivillige eller dog næsten frivillige Fællesskab, som nu meget hyppigt finder Steb mellem Sognecommunerne, og som Loven af 6te Juli 1867 tillader at bryde, naar den ene Part vil, saa har man jo ogsaa lignende, omtrent lige saa frivillige Fællesskaber mellem Amtscommunerne, hvilke Loven af 6te Juli ligeledes tillader at bryde, og jeg indseer derfor i Virkeligheden ikke, hvad der nu kan begrundes et saa ømt Hensyn til Kjøbstadcommunerne som det, Udvalget vil have viist dem, eller hvorfor man nu stoler mindre paa Regjeringens Villighedsfølelse lige overfor disse, end man har stølet paa den lige overfor de andre Communer. Jeg troer, at, dersom en Indenrigsminister i Virkeligheden skulde gjøre sig skyldig i en saadan Hensynsløshed som den af Udvalget befrygtede, saa vilde denne hans Færd meget snart blive standset, idetmindste paa det paagjældende Omraade, idet det Midde, som man nu paakalder, og som jeg ikke kan erkjende for nødvendigt, saa vilde vise sig som en Nødvendighed og være let at bringe tilveie.

Krieger: Der vender i den ærede Indenrigsministers Argumentation i denne Sag visse Betragtninger saa ofte tilbage, at jeg anseer det for nødvendigt at udtale, hvor lidet de efter min Overbeviisning kunne have den Bægt, som han vil tillægge dem. Der gaaer, om jeg saa maa sige, først og fremmest igjennem den ærede Ministers Argumentation en Sondringens Aand; der gaaer den Grundan-

stuelse derigjennem, at det skulde være en fortjenstfuld Gjerning at arbejde for den Oplysning af alle Baand mellem Land og Stad, til hvilken et let administrativt Midde her søges. Det troer jeg nu ikke; jeg troer snarere, at det vilde være fortjenstligt at søge Midler til en Forening, end til en Sondring. Men Hovedargumentet, som ideligt og ideligt vender tilbage, er dog dette, at en tilsvarende og lignende Myndighed er indrømmet ved Landcommunalloven, dels i Forholdet, mellem Sognecommunerne indbyrdes, dels mellem Amtscommunerne indbyrdes. Dette Argument kan jeg nu for mit Vedkommende ikke tillægge nogen synnerlig Betydning i nærværende Tilfælde. Forsaavidt angaaer Forholdet mellem Sognecommunerne, er det jo vitterligt, at det er en Communalautoritet, som staaer over dem, og derfor mener jeg, at Alt, hvad der gjentagne Gange er blevet anført under Henvisning til Sognecommunerne, uden videre maa bortfalde som Noget, der ikke kan komme i nogen som helst Betragtning ved Bedømmelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Hvad nu angaaer den Bægt, som iøvrigt er bleven lagt paa Landcommunallovens Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Ophævelsen af Fællesskab mellem Amtscommunerne, saa vil jeg dertil sige, at jeg for min Person aldeles ikke i min Tid oversaaer, at der i den nævnte Lov fandtes den Bestemmelse, som den ærede Minister og ærede Medlemmer gjentagne Gange have fremhævet som et Argument imod det her foreliggende Endringsforslag. Den paagjældende Bestemmelse tiltalte mig aldeles ikke. Men for det Første er Forholdet mellem de to Amtscommuner dog mere eensartet, end Forholdet mellem Kjøbstad og Amt, og dernæst fremfor Alt beder jeg Thinget om at erindre, under hvilke Forhold vi fik de to Communallovsforslag til Forhandling her i Salen; jeg beder det ærede Thing erindre, hvor megen Vanskelighed det kostede mig og de ærede Medlemmer, der vare enige med mig, at bringe det dertil, at Kjøbstadcommunalloven fik Lov til at blive Gjenstand for en moden og alvorlig Overveielse; jeg kan gjerne sige, at det kun lykkes os derved, at Regjeringen tilsidt selv støttede denne Betragtningssmaade. Jeg troer nok, at det